

† 'Ο 'Εφέσου Παῖσιος † 'Ο 'Ηρακλείας Πανάρετος † 'Ο Κυζίκου
 'Ιωακείμ † 'Ο Νικομηδείας Διονύσιος † 'Ο Χαλκηδόνος Γεράσιμος
 † 'Ο Δέρκων Γεράσιμος

† 'Αμασειᾶς Σωφρόνιος † 'Ο Βόσνας Διονύσιος † 'Ο Ρόδου 'Ιγνά-
 τιος † 'Ο Μελενίκου Διονύσιος † 'Ο Τραπεζοῦντος Γρηγόριος † 'Ο
 Σαμακοβίου Ματθαῖος».

Ντούκενι καὶ Κασκάπανι (Θρακικὴ Παράδοσις).—'Ο κ. 'Αχ. Θ.
 Σαμοθράκης μᾶς ἀπέστειλε τὴν κατωτέρω Θρακικὴν παράδοσιν τὴν
 ὁποίαν ἐδημοσίευσεν κατὰ τὸ 1903 εἰς τὴν «'Αττικὴν Ἱριδα». Δὲν μετέβα-
 λε τίποτε ἀπὸ τὴν γλώσσαν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης προσθέσας, μόνον μερικὰ
 εἰς τὸ τέλος.

'Επὶ τῆς βασιλείας τοῦ 'Ανδρονίκου τοῦ Β'. ἐν τινὶ πόλει τῆς Θρά-
 κης τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα δὲν διασώζεται, καθανὸν μεταξὺ Καλλιπόλεως
 καὶ Μαδύτου κειμένης, ἔζη κόρη πανευδαίμων. Πατέρα εἶχε τὸν ἄρχοντα
 τῆς πόλεως, μητέρα δὲ καταγομένην ἐκ τοῦ βασιλικοῦ οἴκου τοῦ Βυ-
 ζαντίου.

Ἐν τῇ κόρῃ ταύτῃ τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα δὲν ἀναφέρει ἡ παράδοσις,
 ἀλλ' οὔτε τὸ οἰκογενειακὸν αὐτῆς διασώσεν ὄνομα, ἢ δύνατο νὰ διακρίνη-
 τις τὸ ἀνάστημα τῆς 'Αρτέμιδος καὶ τὴν κάλλη τῆς 'Αφροδίτης. Ἦτο κό-
 ρη μόλις 18 ἀριθμοῦσα Μαῖους κόρη πλήρους ζωῆς καὶ σφοίγους παρθε-
 νικοῦ.

Τὰ πάντα, γονεῖς, νεότης, κάλλη καὶ πλοῦτη, μέλλον φαιδρὸν καὶ τι-
 μὴ τῇ ἐμειδίαν. Ἄλλ' ἵνα καθ' ὅλα μία κόρη εἶναι εὐτυχῆς τί τῆς ἐλλεί-
 πει; Ἐν μόνον πρὸς τὸ ὁποῖον ἡ διάνοια τῆς τείνει, ἐν καὶ μόνον διὰ τὸ
 ὁποῖον προσπαθεῖ, διὰ τὸ ὁποῖον παλμοὺς αἰσθάνεται εἰς τὸ ἄβρον τῆς
 στῆθος, διὰ τὸ ὁποῖον πλάττει ὄνειρα, εἰς τὸ ὁποῖον τὰς ἐλπίδας τῆς πά-
 στας ἐμπιστεύεται καὶ τὸ ὁποῖον καλοῦσιν ἔρωτα.

Καὶ δὲν ἤργησε νὰ εὔρη τὸν ἐκλεκτὸν τῆς καρδίας τῆς.

Ἡ κόρη τοῦ ἄρχοντος ἠγάπησε, καὶ ἠγάπησε δι' ὅλης αὐτῆς τῆς
 παρθενικῆς δυνάμεως, μὲ ὄλην τὴν ἀγνότητα, ἥτις περικλείεται εἰς ἓν
 ἄθρον πλάσμα, εἰς τὸν ἀγνὸν δ' αὐτῆς ἔρωτα ἀνταπεκρίθη νεαρὸς στρα-
 τιωτικὸς, εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ὁποῖου πολεμικὸν μένος καὶ μαχῶν κε-
 ραννὸς ἀνέθρωςκεν ἔτι. Νεανίας εἰκοσιδιετῆς περίπου ἔξ εὐγενοῦς καὶ αὐ-
 τὸς οἴκου, ἀναστήματος ὑψηλοῦ, μὲ στρατιωτικὸν παράστημα, τὸν σεβα-
 σμὸν εἰς τοὺς βλέποντας αὐτὸν ἐμπνέον.

Αἱ δύο αὐτὰ ψυχαὶ ἠγαπήθησαν, καὶ ἠγαπῶντο ὡς ἀγαπῶνται αἱ

τρυνόνης. Ἡ ἀπηνής ὄμως μοῖρα, ἡ χαλκόπους αὔτη θεὰ ἄλλα, φεῦ! τοῖς ἐπέκλωθε.

*
* *

Τοῦ νέου συγγενῆς οὐδεὶς ὑπῆρχε ζῶν, τῆς κόρης δὲ οἱ γονεῖς μετὰ χαρᾶς τῆς κόρης των τῆς προσφιλοῦς τὸν ἀγνὸν ἔμαθον ἔρωτα καὶ τὸν νέον ἐν τῷ κόλπῳ τῆς οικογενείας των ὡς ἴδιον ἐδέχθησαν τέκνον.

Ἡ ἡμέρα τοῦ γάμου ὠρίσθη. Διαταγαὶ τοῦ ἄρχοντος ἐδόθησαν. Νὰ στολισθῆ ἡ πόλις ἅπασα, τὰ τῆς λαμπαδοφορίας ἔτοιμα νὰ εἶναι καὶ ὁ λαὸς εἰς τῆς ἀγαπημένης του κόρης τοὺς γάμους νὰ παρευρεθῆ.

Μεγάλη κίνησις ἀπὸ πρωΐας καθ' ὅλην τὴν πόλιν ἐπεκράτει. Μικροὶ καὶ μεγάλοι, νέοι καὶ γέροντες, γυναῖκες καὶ παρθένοι ἠτοιμάζοντο ποῖα κάλλιον νὰ ἐνδυθῆ τῆς ἄλλης τοὺς γάμους τῆς θυγατρὸς τοῦ ἄρχοντος νὰ τιμήσῃ.

Θριαμβευτικὴ ἐστήθη ἀψὶς εἰς τὸ μέρος τῆς πόλεως ὁπόθεν ἡ γαμήλιος συνοδεία νὰ διέλθῃ ἔμελλε, χουσαῖς δὲ γαμήλια ἦσαν γεγραμμένα τοῦ αυτοκράτορος τὸ ὄνομα, ὀλίγον δὲ κατωτέρω τοῦ τοῦ ἄρχοντος. Ἡ ὁδὸς ὁπόθεν ἔμελλον νὰ διέλθωσι, ἐστρώθη διὰ ὀπισθοκινήσαν πολυτελῶν ταπήτων, κατὰ μέρος καλλιγρόων καὶ εὐόσμων ἀνθέων, αἱ δὲ σειραὶ τῶν οἰκῶν ἐνθεν παρελθόν καὶ αὐταὶ ἐστολίσθησαν, τὰς θύρας τῶν οἰκῶν καὶ τὰ παράθυρα πλαῖσια ἐκ κισσοῦ καὶ πεύκης περιέβρασαν.

Ἡ οἰκία τοῦ ἄρχοντος ἦτο πλήρως προσκεκλημένων. Ἐπὶ ἐπιχρύσου δὲ θρόνον καθήμενοι πατὴρ καὶ μήτηρ ἐδέχοντο τὰ συγχαρητήρια καὶ τὰς εὐχὰς ὀλοκλήρου τῆς πόλεως. Ἀληθῶς ὅποια εὐτυχία καὶ χαρὰ εἰς πατέρα ἢ μητέρα ὑπὸ τοιούτους καλοὺς οἰωνοὺς ἐκδίδοντας τὴν κόρην αὐτῶν.

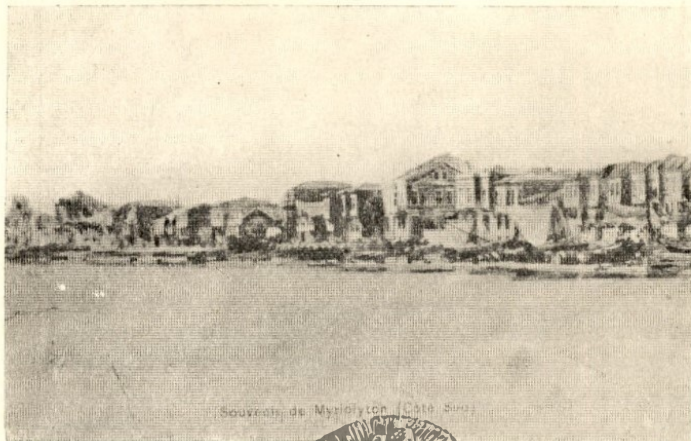
Ἡ στέψις θὰ ἐγένετο ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἡ δὲ ὠρισμένη ὥρα ἔφθασε.

*
* *

Πολύφωτοι λαμπτήρες ἐξαρθώμενοι ἐκ τῶν φατνωμάτων τῆς ἐκκλησίας ἐφώτιζον αὐτήν, ἤστραπτε δὲ ὁ ἐσωτερικὸς αὐτῆς διάκοσμος. Τὸ νεαρὸν ζεῦγος δι' ἀνθοστρώτων ὁδῶν διερχόμενον ἔφθασε εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐνῶ τὸ ἀσφυκτικῶς συνεσφιγμένον ἐκεῖνο πλήθος παρεμέριζε, καὶ τὸ εὐδαιμον ζεῦγος κατέλαβεν τὴν θέσιν αὐτοῦ.

Ἡ τελετὴ τοῦ γάμου ἐτελείωσε καὶ ἐπρόκειτο νὰ ἐξέλθωσιν τῆς ἐκκλησίας.

Ὁ ἥλιος ἐκλινε πρὸς τὴν δύσιν αὐτοῦ, οὐδὲν δὲ νέφος ἐφαίνετο ὑπὲρ τὸν ὄριζοντα. Ἡ ἔσπερινὴ μόνον αὔρα ἐφύσα ὀλίγον δροσίζουσα τὸ κάθιδρον ἐκ τοῦ συνωστισμοῦ πλήθος. Θὰ ἐνόμιζέ τις ὅτι τὰ πάντα εὐνοικῶς ἐνήγουν, ὅτι παρὰ νυμφοὶ τοῦ γάμου ἐκλήθησαν. Καὶ ὄμως . . .

Θυγατρὸς τοῦ Μυτιλήνου (Cote d'Or)

Ἡ νότιος παραλία τοῦ Μυτιλήνου πρὸ τοῦ 1912.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Κατασκηνώσεις εἰς τὴν παραλιὰν Γάνου μετὰ τὸν σεισμόν
τῆς 27 Ἰουλίου 1912.

Μόλις ἐξῆλθον τῆς ἐκκλησίας καὶ φωναὶ ἀπαίσιοι τῶν κηρύκων ἠκούσθησαν διάτοροι. Ἀποτρόπαιαι ἠκούσθησαν κραυγαὶ καὶ αὐτῆς παγερώτεραι τῆς χιόνος . . . Τούρκοι, Τούρκοι . . .

Τὸ πλῆθος ἐκεῖνο διεσκορπίσθη ἀνά τὰς ὁδοὺς ζητοῦν καταφύγιον. Πλεῖστοι ὑπὸ τῶν φευγόντων κατεπατήθησαν, γυναῖκες ἐκ φόβου ἀπέθανον, πολλοὺς τὸ παγερὸν φάσανον τῶν Ἀγαρινῶν εἰς τὸν Ἄδην ἔστειλε καὶ ὀλίγοι μόνον ἐσώθησαν φεύγοντες ἀνά τὰ ὄρη.

Ἡ μέχρι τῆς βοήθειάς τῆς κόρης, ἐγκατέλειπε τὴν κόρη, καὶ ἕως διὰ παντός. Τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα τῆς κόρης ἀφοῦ ἐφόνευσαν ἀνηλεῶς, τὰς κεφαλὰς τῶν ἐπὶ λογῶν διαπεράσαντες ἐδείκνυον πρὸς αὐτὴν ὡς νὰ ἤθελον νὰ εἴπωσι εἰς αὐτὴν ὅτι ἡ ἴδια τύχη τὴν ἀναμένει.

Πρὸ τῶν ποδῶν τῆς δὲ τὸν νυμφίον πληγώσαντες ἡμιθανῆ σχεδὸν κατέλιπον.

Μεταξὺ τῶν ἀνθρωπομόρφων ἐκείνων τεράτων, ἔμεινε ἡ κόρη μόνη. Οὐδὲν πλέον ὑπολείπετο στήριγμα. Ἔστρεψε τὸ βλέμμα τῆς πρὸς τὸν πατρικὸν οἶκον, ὡς ἐκεῖθεν τοῦλάχιστον ζητοῦσα τὴν βοήθειαν, ἀλλ' ἀπαίσιον θέαμα ἐκάλυψε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς. Πλάγες σφρανομήκεις ἐξερέυγοντο ἐκ τῆς οἰκίας, καὶ ὅλος ἐκεῖνος ὁ κόσμος ἐγένετο παίγνιον τοῦ πυρός.

Φωνὴ ἀπελκασίας ἔξεβαλε, καὶ τὸ πρῶτον τῆς τὸ γλῶσσόν ἐκάλυψε διὰ τῶν ἀβρῶν χειρῶν τῆς τὴν τύχην οἰκτεροῦσα.

Ἐμεινε μόνη ἀνά μέσον τῶν αἰσθησῶν, θηρίων τῶν ἀπαισίων Ὀσμαν. Ἀπὸ ὁδοῦ εἰς ὁδὸν περιέφερον τὴν κόρη ὑβρίζοντες καὶ ἀτιμάζοντες αὐτήν, ὅτε μία φωνὴ βροντώδης ἀπήχησε. . . . Στήτε . . . Ἡ βροντώδης αὕτη ἀλλ' ἀπελιπς φωνὴ ἦτο τοῦ νεαροῦ νυμφίου, ὅστις μόλις συνῆλθεν ἐκ τῆς καταστάσεως εἰς τὴν ὁποίαν ἔρριψαν τὰ ἀλύπητα πλήγματα τῶν Τούρκων, ξιφίρης ὥρμησεν ἐν μέσῳ τοῦ ἀγρίου καὶ χριστιανικὸν αἶμα διψῶντος πλήθους τὴν κόρη νὰ σώσῃ.

Ἄλλὰ φεῦ! Μόλις τῆς κόρης τὴν χεῖρα νὰ ἐγγίσῃ ἠδυνήθη καὶ ἀλύπητον παγερὸν ξίφους κτύπημα τὸν ἠπλωσε κατὰ γῆς.

Εὐχαριστημένος ἀπέθνησκεν παρὰ τοὺς πόδας ἐκείνης, τὴν ὁποίαν ἠγάπησεν ὑπερασπίζων αὐτὴν διὰ τῆς ἰδίας του ζωῆς.

Πόσον ἀπηνῶς σὲ κατατρέχει ἡ τύχη ᾧ κόρη . . .

*
**

Ἡ πόλις εἶχε μεταβληθῆ εἰς σφαγεῖον.

Ὁ ἥλιος ἔδυσεν ὀλοτελῶς, κατέναντι δ' αὐτοῦ ἀνέτειλεν ἡ τοῦ Ἐνδυμίωνος ἔρασθεῖσα, ὠχρὰ καὶ τὴν ὄψιν ὅλως ἀπαίσιον, κρυπτομένη, ὅπισθεν ζοφερῶν νεφῶν ὡς καὶ αὐτὴ νὰ ἐφοβεῖτο ἀπὸ τῆς ἀγρίας ὄψεως τῶν

ὀπαδῶν τοῦ Μωάμεθ. Ὀλίγον ἔτι ἔρριψε τὰς ψυχρὰς αὐτῆς ἀκτῖνας καὶ ἄφαντος ἐγένετο. Ζοφερὸν σκότος ἐκάλυψε τὴν γῆν, τὸ δὲ σκότος ἦτο ψηλαφητόν.

Ἡ κόρη ὁμῶς τί ἀπέγεινε :

Ἀπαίσιον οἰωνὸν τὸ ἀγροῖκον ἐκεῖνο πλῆθος τὴν ἔκλειψιν τῆς σελήνης ὑπολαβόν, ἀφοῦ ἐξήγαγε τὴν κόρην μακρὰν τῆς πόλεως ἐφυλάκισεν εἷς τινα πύργον.

Τὸ μέρος δὲ τοῦτο ὠνόμασαν οἱ μεταγενέστεροι ΚΗΙΖΚΑΠΙΑΝ ὄπερ τουρκιστὶ σημαίνει φυλακὴν κόρης. Τοῦτο εἶναι τὸ ἐκ παραφθορᾶς καὶ σήμερον ἔτι ὑπάρχον χωρίον Κασκαπάνι καλούμενον.

*

**

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἅμα τῇ ἀνατολῇ τοῦ ἡλίου, ἀποφυλακίσαντες τὴν κόρην ὠδήγησαν πρὸς τὴν παραλίαν. Λέμβος μετὰ 12 κωπηλατῶν καὶ ὑπὸ τὰς διαταγὰς ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ ἀνέμενεν αὐτήν, ἵνα ὡς δῶρον αὐτὴν προσφέρει εἰς τὸν σελτιὸν τοῦ Μωαβίου. Ἡ διαταγὴ τῆς ἀναχωρήσεως ἐντὸς ὀλίγου ἐδόθη καὶ ἡ λέμβος διέσπειρε τὸν μελανεῖμονα πόντον, τὰ ὕδατα τοῦ ὁποίου ὑπὸ τῆς κοφρᾶς διαταραχθέντα περιέβαλον αὐτὴν διὰ πλυσίμου ἀφορίζοντα, καταλύοντα εἰς ὕλην φωσφορίζουσαν εἰς τὰς πρῶ- τινὰς ἀκτῖνας τοῦ ἐνεργήτου ἡλίου, εἰς καλαζία ἐνάλιον.

Ἡ λέμβος ἀπεμακρύνετο τῆς πατρῴου γῆς, λέγουσι δὲ ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ λέμβος ἐπροχώρει, ἡ κόρη ἔρριπτε χῶμα εἰς τὴν θάλασσαν ἔνθεν ἀκεί- θεν τῆς λέμβου, τὸ ὅποιον πρὶν ἔτι ἐπιβρασθῆ εἶχε λάβη μεθ' ἑαυτῆς ἐκ τοῦ πατρικοῦ ἐδάφους. Ἄλλ' ὃ τοῦ θανάτου. Ἡ θάλασσα μετεβάλλετο εἰς ξηράν. Ἐρριπτεν ὀλονέν, μέχρις οὗ ἐσώθη τὸ χῶμα. Τὴν ποδεάν τῆς τέλους λύσσα καὶ τινάξασα αὐτὴν ἔρριπεν εἰς τὴν θάλασσαν. Ἄλλὰ μετ' αὐτῆς διαφυγοῦσα τὴν προσοχὴν τῶν φρουρῶν ἔρριπεν ἑαυτὴν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ οὕτω ἐτελείωσαν τὰ βίβανά τῆς.

Τὸ μέρος τοῦτο εἰς τὸ ὅποιον ἐσώθη τὸ χῶμα καὶ ἔρριπεν ἑαυτὴν εἰς τὰ ὕδατα ὠνομάσθη τουκεντή, τοῦτέστι ἐσώθη.

Ἐκ τοῦ τουκεντή δὲ τούτου προέκυψε τὸ σημερινὸν Ντουκένι.

Τὴν ὠραίαν ταύτην παράδοσιν συνάμα δὲ καὶ εὐφυᾶ φέρουσι ἀνὰ τὰ στόματά των οἱ κάτοικοι τῶν δύο χωριδίων τούτων, μετ' ἐγκανχήσεως μάλιστα καὶ ὑπερηφανείας δεικνύοντες καὶ ὑψομά τι, παριστάνον συμβολικῶς τὴν λέμβον ἀπὸ τῆς ὁποίας ἡ κόρη ἔρριπεν ἑαυτὴν εἰς τὴν θάλασσαν.

*

**

Ἡ ὡς ἄνω παράδοσις φαίνεται ὅτι ἔχει σχέσιν μὲ τὴν γεωλογικὴν

διάπλασιν τοῦ ἐδάφους, ὀφειλομένην εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ Ἐβρου βραδέως μὲν ἀλλὰ σταθερῶς γινομένης προσχώσεις.

Ὁ Α. Viquesnel διασχίσας τὴν Θράκην, κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα, καὶ περιγράφων τὸν Ἐβρον¹⁾, ἀναφέρει ὅτι οἱ γεωγραφικοὶ χάρται μέχρι τῆς ἐποχῆς του ἐσημείου εἰς τὰ μεσημβρινὰ παράλια τῆς Θράκης, κόλπον εἰσχωροῦντα μεταξὺ Αἴνου, Φέρετζικ (Φέρραι) καὶ Κεσσάνης. Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς του ὅμως, προσθέτει, ὁ κόλπος ἐκεῖνος, ἔχων τὸν μυχὸν του εἰς τὰς Φέρρας, εἶχε μεταβληθῆ εἰς λειμῶνα πλήρη ἑλών κατὰ τὸ θέρος καὶ πολλάκις πλημμυροῦντα κατὰ τὸν χειμῶνα. Ἀσφαλῶς ὁ λειμῶν οὗτος τοῦ Viquesnel, εἶναι ἢ ὑπὸ τοῦ δέλτα τοῦ ποταμοῦ Ἐβρου σχηματισθεῖσα νησίς, γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα Γκισοῦρ-Ἀντά, περὶ τῆς ὁποίας τόσος ἐγένετο λόγος κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους, κατὰ τὴν διαχάραξιν τῶν Ἑλληνο-τουρκικῶν συνόρων, καὶ ἢ ὁποία ἐπεδικάσθη τελειωτικῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἄλλοτε, ἐξακολουθεῖ, ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς, τὰ πλοῖα τῆς Αἴνου ἀνήρχοντο τὸν ποταμὸν μέχρι τῆς Ἀδοκάνης, μεταφέροντα φορτίον 80—350 στατήρων (3 1/2—15 1/2 τόννοις ποταμοῦ).

Ἦδη ὅμως, τὸ ἀπὸ Αἴνου μετὰ Φέρετζικ ὄργανισμα, δὲν δύναται νὰ διεξαχθῆ παρὰ ἀπὸ μικρὰ πλοῖα κατὰ τὸν βάρκας (βάρκας). Τὰ μεγάλα πλοῖα σταματῶν πλησίον τῆς τελευταίας ἐπιτῆς πόλεως ὅπου φέρωνται τὰ ἢ μεταφορὰ ἐμπορευμάτων.

Τοῦτο εἶναι ἀληθές, οἱ δὲ πλοῖοι τῶν κατοίκων ἐνθυμοῦνται ὅτι τὰ πλοῖα προσωρμίζοντο παρὰ τὸ ἐπισημὸν φρούριον τῆς πόλεως παρὰ τὴν θέσιν (Τσουκαλαριά) ὅπου σώζονται ἀκόμη καὶ σήμερον οἱ κρῖκοι εἰς τοὺς ὁποίους προσέδενον αὐτά.

Ἐπίσης καὶ παρὰ τὸ Κουροῦ-Τὰς ἡμίσειαν ὥραν περίπου πρὸς Βορρᾶν τῆς πόλεως.

Κατὰ τὸν Βιργίλιον (Αἰνεΐδος Γ, 16—18) ἡ Αἴνος ἦτο παραλία εἰς τὸ βάθος ἐνὸς κόλπου ὅπου ὁ Αἰνεΐας φεύγων ἐκ Τροίας ἠναγκάσθη νὰ προσορμισθῆ εἰς τὰ Θρακικὰ παράλια ἐνῶ σήμερον ἡ πόλις ἀπέχει ἡμίσειαν καὶ πλέον ὥραν ἀπὸ τῆς παραλίας.

Κατὰ τὸν μέσον αἰῶνα, ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν Παλαιολόγων ἡ θάλασσα ἔφθανε μέχρι τοῦ κεντρικοῦ φρουρίου κατὰ τὴν ρητὴν μαρτυρίαν τοῦ

1) A. Viquesnel: Voyage dans la Turquie d'Europe.—Description physique et géologique de la Thrace,—avec 54 planches in folio. (Τόμ. Β', σελ. 268).

Ἡ Χώρα τῶν Γανογῶρων πρὸ τοῦ σεισμοῦ τοῦ 1912.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Μέγαρον Στρατιᾶς Θράκης ἐν Ἀδριανουπόλει ἐπὶ Ἑλληνικῆς
Διοικήσεως τῆς Θράκης 1920—1923.

Ἀπὸ τὴν Συλλογὴν Α. Σαμοθράκη.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ Θ. ΣΑΜΟΥΡΑΚΗ
 ΙΑΤΡΟΥ
 Αχ. Θ. Σαμοθάκης
 Θεραπευτής
 Τ.Σ. 1941
 ν. 404-411
 ΝΤΟΥΚΕΝΙ ΚΑΙ ΚΑΣΚΑΠΑΝΙ
 (Θρακική Παράδοσις)

εις Αλλιακή "Γειδα"
 διὰ ἀλλήλας ἡ-
 ἰσολι ἀ' ἐπ' ἡμῶν
 γλῶσσα ἡμῶν ἐ-
 χηρὴ ἐστὶν ἀφ' ἡ-
 ἡμῶν μόνον
 ἡ εἰρήνη εἰς τὸν

'Επί τῆς βασιλείας Ἀνδρονίκου τοῦ Β'. Ἐν τινι πόλει
 τῆς Θράκης τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα δέν διασώζεται, πιθανόν με-
 ταξύ Καλλιπόλεως καὶ Μαδύτου κειμένης, ἔζη κόρη πανευδαί-
 μων. Πατέρα εἶχε τὸν ἄρχοντα τῆς πόλεως, μητέρα δέ καταγο-
 μένην ἐκ τοῦ βασιλικοῦ οἴκου τοῦ Βυζαντίου.-

'Εν τῇ κόρῃ ταύτῃ τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα δέν ἀναφέρει
 ἡ παράδοσις, ἀλλ' οὔτε τὸ οἰκογενειακὸν αὐτῆς διέσωσεν ὄνο-
 μα, ἠδύνατο νὰ διακρίνη τις τὸ ἀνάστημα τῆς Ἀρτέμιδος καὶ
 τὰ κάλλη τῆς Ἀφροδίτης. Ἦτο κόρη 18 μόλις ἀριθμοῦσα Μαΐ-
 ούς, κόρη πλήρους ζωῆς καὶ σφρίγγους παρθενικοῦ.-

Τὰ πάντα, γονεῖς, νεότης, κάλλη καὶ πλούτη, μέλλον
 παιδρὸν καὶ τιμὴ τῇ ἐπιπέσει. Ἀλλ' ἕνα καθ' ὅλα μία κόρη
 εἶναι εὐτυχῆς τί τῆς ἐλπίσει. Ἐν μόνον πρὸς τὸ ὅποιο
 ἡ δὲ κόρη τῆς κείνῃ ἐν τῇ μόνον διὰ τὸ ὄνομα προσπιπεί
 διὰ τὸ ὅποιον παλμούς ἀποβάλλεται εἰς τὸ ἄβρον τῆς στήθος,
 διὰ τὸ ὅποιον πλάττει ὄνειρα εἰς τὸ ὅποιον τὰς ἐλπίδας
 τῆς πάσας ἐμπιστεύεται καὶ τὸ ὅποιον καλοῦσιν ἔρωτα.

Καὶ δέν ἤργησε νὰ εὐρη τὸν ἐκλεκτὸν τῆς καρδίας
 τῆς.-

Ἡ κόρη τοῦ ἄρχοντος ἠγάπησε, καὶ ἠγάπησε δι' ὅλης
 αὐτῆς τῆς παρθενικῆς δυνάμεως, μέ ὅλην τὴν ἄγνότητα ἣτις
 περικλείεται εἰς ἕν ἄβρον πλάσμα, εἰς τὸν ἄγνόν δ' αὐτῆς
 ἔρωτα ἀνταπεκρίθη νεαρός στρατιωτικὸς, εἰς τοὺς ὀφθαλμούς
 τοῦ ὁποίου πολεμικὸν μένος καὶ μαχῶν κεραυνὸς ἀνέθρωςεν
 ἔτι. Νεανίας εἰκοσιδιετής περίπου ἔξ εὐγενοῦς καὶ αὐτὸς
 οἴκου, ἀναστήματος ὑψηλοῦ, μέ στρατιωτικὸν παράστημα, τὸν
 σεβασμὸν εἰς τοὺς βλέποντας αὐτὸν ἐμπνέον.-

Αἱ δύο αὐται ψυχαὶ ἠγαπήθησαν, καὶ ἠγαπῶντο ὡς ἀγα-
 πῶνται αἱ τρυγόνες. Ἡ ἀπηνῆς ὅμως μοῖρα, ἡ χαλιόπους αὐ-
 τη θεὰ ἄλλα, φεῦ ! τοῖς ἐπέκλωθε.-

οοο

Τοῦ νέου συγγενῆς οὐδεὶς ὑπῆρχε ζῶν, τῆς κόρης δέ
 οἱ γονεῖς μετὰ χαρᾶς τῆς κόρης των τῆς προσφιλοῦς τὸν
 ἄγνόν ἔμαθον ἔρωτα καὶ τὸν νέον ἐν τῷ κόλπῳ τῆς οἰκογενεί-
 ας των ὡς ἴδιον ἐδέχθησαν τέκνον.-

2

Ἡ ἡμέρα τοῦ γάμου ὤρίσθη. Διαταγαί τοῦ ἄρχοντος ἐδόθησαν: Νά στολισθῆ ἡ πόλις ἅπασα, τά τῆς λαμπαδοφορίας ἔτοιμα νά εἶναι καί ὁ λαός εἰς τῆς ἀγαπημένης του κόρης τούς γάμους νά παρευρεθῆ. -

Μεγάλη κίνησις ἀπό πρῶτας καθ' ὅλην τήν πόλιν ἐπεκράτει. Μικροί καί μεγάλοι, νέοι καί γέροντες, γυναῖκες καί παρθένοι ἠτοιάζοντο ποῖα κάλλιον νά ἐνδυθῆ τῆς ἄλλης τούς γάμους τῆς θυγατρὸς τοῦ ἄρχοντος νά τιμήσῃ. -

Θριαμβευτική ἐστήθη ἀφίς εἰς τό μέρος τῆς πόλεως ὁπόθεν ἡ γαμήλιος συνοδεία νά διέλθῃ ἔμελλε, χρυσοῖς δέ γράμμασι ἦσαν γεγραμμένα τοῦ αὐτοκράτορος τό ὄνομα. ὀλίγον δέ κατωτέρω τό τοῦ ἄρχοντος. Ἡ ὁδός ὁπόθεν ἔμελλον νά διέλθωσι, ἐστρώθη διά δαμασκινῶν πολυτελῶν ταπήτων, κατάμεστος καλλιχρόων καί εὐδόσμων ἀνθέων, αἱ δέ σειραὶ τῶν οἰκιῶν ἔνθεν κακεῖθεν καί αὐταὶ ἐστολίσθησαν, τάς θύρας τῶν ὁποίων καί τά παράθυρα πλαίσια ἐκ κισσοῦ καί πεύκης περιέθεον. -

Ἡ οἰκία τοῦ ἄρχοντος ἦτο πλήρης προσκεκλημένων. Ἐπί ἐπιχρύσου δέ θρόνου κατήμενοι ἡ μήτηρ καί ἡ μήτηρ ἐδέχοντο τά συγχαρητήρια καί τάς εὐχάς ἀσπληροῦ τῆς πόλεως. Ἀληθῶς ὁποῖα εὐτυχία καί γοῶν εἰς πατέρα ἢ μητέρα ὑπὸ τοιούτους καλῶς οἰωνοὺς ἐκδίδοντας τήν κόρην αὐτῶν. -

Ἡ στέφισ θά ἐγένετο ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἡ δέ ὠρισμένη ὥρα ἔφθασε. -

Πολύφωτοι λαμπτήρες ἐξαρτώμενοι ἐκ τῶν φατνωμάτων τῆς ἐκκλησίας ἐφώτιζον αὐτήν ἥστραπτε δέ ὁ ἐσωτερικός αὐτῆς διάκοσμος. Τό νεαρὸν ζεῦγος δι' ἀνθοστρώτων ὁδῶν διερχόμενον ἔφθασε εἰς τήν ἐκκλησίαν, ἐνῶ τό ἀσφικτικῶς συνεσφιγμένον ἐκεῖνο πλῆθος παρεμμέριζε, καί τό εὐδαιμον ζεῦγος κατέλαβεν τήν θέσιν αὐτοῦ. -

Ἡ τελετή τοῦ γάμου ἐτελείωσε καί ἐπρόκειτο νά ἐξεέλθωσιν τῆς ἐκκλησίας. -

Ὁ ἥλιος ἔκλινε πρὸς τήν δύσιν αὐτοῦ, οὐδέν δέ νέφος ἐφαίνετο ὑπὲρ τόν ὀρίζοντα. Ἡ ἐσπερινή μόνον αὔρα ἐφύσα ὀλίγον δροσίζουσα τό κάθιδρον ἐκ τοῦ συνωστισμοῦ πλῆθος. θά ἐνόμιζέ τις ὅτι τά πάντα εὐνοϊκῶς ἐνήργουν, ὅτι παράνυμφοι τοῦ γάμου ἀκλήθησαν. Καί ὁμως.....

Μῶλις ἐξῆλθον τῆς ἐκκλησίας καί φωναὶ ἀπαίσιμοι τῶν κηρύκων ἠκούσθησαν διάτοροι. Ἀποτρόπαιαι ἠκούσθησαν κραυγαὶ καί αὐτῆς παγερώτεραι τῆς χιόνος..... Τοῦρκοι, Τοῦρκοι.....

Τό πλήθος ἐκεῖνο διεσκορπίσθη ἀνά τὰς ὁδοὺς ζητοῦν καταφύγιον. Πλεῖστοι ὑπὸ τῶν φευγόντων κατεπατήθησαν, γυναῖκες ἐκ φόβου ἀπέθανον, πολλοὺς τό παγερόν φάσανον τῶν Ἄγαρινῶν εἰς τὸν ἄδην ἔστειλε καὶ ὀλίγοι μόνον ἐσώθησαν φεύγοντες ἀνά τὰ ὄρη.-

Ἡ μέχρι τῆς βοηθοῦσα τύχη, ἐγκατέλιπε πλέον τὴν κόρην, καὶ ἴσως διὰ παντός. Τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα τῆς κόρης ἀφοῦ ἐφόνευσαν ἀνηλεῶς, τὰς κεφαλὰς των ἐπὶ λογχῶν διαπεράσαντες ἐδείκνυον πρὸς αὐτὴν ὡς νὰ ἤθελον νὰ εἴπωσι εἰς αὐτὴν ὅτι ἡ ἰδίᾳ τύχη τὴν ἀναμένει.-

Πρὸ τῶν ποδῶν της δέ τὸν νυμφίον πληγῶσαντες ἠμιθανῆ σχεδόν κατέλιπον.-

Μεταξὺ τῶν ἀνθρωπομόρφων ἐκεῖνων τεράτων, ἔμεινε ἡ κόρη μόνη. Οὐδὲν πλέον ὑπολείπετο στήριγμα, Ἔστρεφε τό βλέμμα της πρὸς τὸν πατρικόν οἶκον, ὡς ἐκεῖθεν τοῦλάχιστον ζητοῦσα βοήθειαν, ἀλλ' ἀπαίσιον θέαμα ἐκάλυψε τοὺς ὀφθαλμούς της. Φλόγες οὐρανομήκεις ἐξερεύγοντο ἐκ τῆς οἰκίας, καὶ ὅλος ἐκεῖνος ὁ κολοσσός ἐγένετο πύργος τοῦ πυρός.-

Φωνὴ ἀπελπισίας ἐξέβηκε, καὶ τό πρόσωπόν της τό γλυκὺ ἐκάλυψε διὰ τῶν ἄβρῶν νεύρων της τὴν τύχην οἰκτιροῦσα.-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐμείνε μόνη ἐν ἄβυσσὶ τῶν αἰμοφόρων ἠερῶν τῶν ἐπισείων θανά. Ἀπὸ ὁδοῦ εἰς ἄβυσσον περιέφερον τὴν κόρην ὑβρίζοντες καὶ ἀτιμάζοντες αὐτὴν, ὅτε μία φωνὴ βροντώδης ἀπήχησε.....Στῆτε..... Ἡ βροντώδης αὕτη ἄλλ' ἀπελπισ φωνὴ ἦτο τοῦ νεαροῦ νυμφίου, ὅστις μόλις συνῆλθεν ἐκ τῆς καταστάσεως εἰς τὴν ὁποίαν ἔρριψαν τὰ ἀλύπητα πλήγματα τῶν Τούρκων, ξιφῆρης ὤρμησεν ἐν μέσῳ τοῦ ἀγρίου καὶ χριστιανικόν αἷμα διψῶντος πλήθους τὴν κόρην νὰ σώσῃ.-

Ἄλλὰ φεῦ! Μόλις τῆς κόρης τὴν χεῖρα νὰ ἐγγίσῃ ἠδυνήθη καὶ ἀλύπητον παγερόν ξίφος κτύπημα τὸν ἠπλωσε κατὰ γῆς.

Εὐχарιστημένος ἀπέθνησκε παρά τοὺς πόδας ἐκείνης, τὴν ὁποίαν ἠγάπησεν ὑπερασπίζων αὐτὴν διὰ τῆς ἰδίας του ζωῆς.-

Πόσον ἀπηνῶς σέ κατατρέχει ἡ τύχη ὦ-κόρη.....

ο
ο ο

Ἡ πόλις εἶχε μεταβληθῆ εἰς σφαγεῖον.

Ὁ ἥλιος ἔδυσεν ὀλοτελῶς, κατέναντι δ' αὐτοῦ ἀνέτειλεν εἰς τό στερέωμα ἡ τοῦ Ἐνδυμίωνος ἐρασθεῖσα, ὠχρὰ καὶ τὴν ὄφιν ὅλως ἀπαίσιον, κρυπτομένη, ὅπισθεν ζοφερῶν νεφῶν ὡς καὶ αὐτὴ νὰ ἐφοβεῖτο ἀπὸ τῆς ἀγρίας ὀφεις τῶν ὀπαδῶν τοῦ Μωάμεθ. Ὀλίγον ἔτι ἔρριψε τὰς ψυχρὰς αὐτῆς ἀκτῖνας καὶ ἄφαντος ἐγένετο. Ζοφερόν σκότος ἐκάλυψε τὴν γῆν, τό δέ σκότος ἦτο ψη-

λαφτόν.-

Ἡ κόρη ὅμως τί ἀπέγεινε ;

Ἀπαίσιον οἰωνόν τό ἀγροῦτον ἐκεῖνο πλήθος τήν ἐκλειψιν τῆς σελήνης ὑπολαβόν, ἀφοῦ ἐξήγαγε τήν κόρην μακρὰν τῆς πόλεως ἐφυλάκισεν εἰς τινα πύργον.-

Τό μέρος δέ τοῦτο ὠνόμασαν οἱ μεταγενέστεροι ΚΗΙΖ-ΚΑΡΑΝ ὅπερ τουρκιστί σημαίνει φυλακήν κόρης. Τοῦτο εἶναι τό ἐκ παράφθορᾶς καί σήμερον ἔτι ὑπάρχον χωρίον Κασσαπάνι καλούμενον.-

ο
ο ο

Τήν ἐπομένην ἡμέραν ἅμα τῇ ἀνατολῇ τοῦ ἡλίου, ἀποφυλακίσαντες τήν κόρην ὠδήγησαν πρὸς τήν παραλίαν. Δέμβος μετὰ 12 κωπηλατῶν καί ὑπό τὰς διαταγὰς ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ ἀνεμενεν αὐτήν, ἵνα ὡς δῶρον αὐτήν προσφέρῃ εἰς τόν σεπτόν του κύρρον. Ἡ διαταγή τῆς ἀνακομήσεως ἐντός ὀλίγου ἐδόθη καί ἡ λέμβος διέσχισε τόν μελιεῖονα πόντον, τὰ ὕδατα τοῦ ὁποίου ὑπό τῆς πύρας διχαζόμενα περιέβαλον αὐτήν διά πλαισίου ἀφρίζοντος, καταλήγοντος εἰς ὁλίγην φωσφορίζουσαν εἰς τὰς πρῶτας κηλίδας τοῦ εὐεργέτου ἡλίου, εἰς γλαστῆν ἐν ἅλει.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ λέμβος ἀπαμύχνηται τῆς πατρίου γῆς, λέγουσι δέ ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ λέμβος ἀπρόπτεται, ἡ κόρη ἔρριπτε χῶμα εἰς τήν θάλασσαν ἔνθεν κακεῖθεν τῆς λέμβου, τό ὁποῖον πρὶν ἔτι ἐπιβιβασθῆ εἶχε λάβῃ μεθ' ἑαυτῆς ἐκ τοῦ πατρικοῦ ἐδάφους. Ἄλλ' ὅτου θαύματος. Ἡ θάλασσα μετεβάλλετο, εἰς ξηράν. Τήν ποδεάν τῆς τέλος λύσασα καί τινάξασα αὐτήν εἰς τήν θάλασσαν. Ἄλλ' ἀλλά μετ' αὐτῆς διαφυγοῦσα τήν προσοχήν τῶν φρουρῶν ἔρριπεν ἑαυτήν εἰς τήν θάλασσαν καί οὕτω ἐτελετώσαν τὰ βασανά της.-

οι
ἔρριπεν
ὡς ἔν-
θεν, με-
χρις οὗ
ἐσωθῆτο
χῶμα.

Τό μέρος τοῦτο εἰς τό ὁποῖον ἐσώθη τό χῶμα καί ἔρριπεν ἑαυτήν εἰς τὰ ὕδατα ὀνομάσθη Πουκεντή, τούτέστι ἐσώθη

Ἐκ τοῦ τουκεντή δέ τούτου προέκυψε τό σημερινόν Πτουκένη.-

Τήν ἡραίαν ταύτην παράδοσιν συνάμα δέ καί εὐφυᾶ φέρουσι ἀνά τὰ στόματά των οἱ κάτοικοι τῶν δύο χωριδίων, τούτων μετ' ἐγκαυχήσεως μάλιστα καί ὑπερηφανείας δεικνύοντες καί ὑψωμά τι, παριστάνον συμβολικῶς τήν λέμβον ἀπό τῆς ὁποίας ἡ κόρη ἔρριπεν ἑαυτήν εἰς τήν θάλασσαν.-

* Η ως ἄνω παράδοσις φαίνεται ὅτι ἔχει σχέσιν μέ τήν γεωλογικήν διάπλασιν τοῦ ἐδάφους, ὀφειλομένην εἰς τὰς ὑπό τοῦ ποταμοῦ Ἐβρου βραδέως μέν ἀλλά σταθερῶς γεινομένας προσχώσεις. -

Ὁ *A. Viquemsel* διασχίσας τήν Θράκην, κατὰ τόν πρό παρελθόντα αἰῶνα, καί περιγράφων τόν Ἐβρον, ἀναφέρει ὅτι οἱ γεωγραφικοί χάρται μέχρι τῆς ἐποχῆς του ἐσημείου εἰς τὰ μεσημβρινά παράλια τῆς Θράκης, κόλπον εἰσχωροῦντα μεταξύ Αἴνου, Φέρετζικ (Φέρραι) καί Κεσσάνης. Ἐπί τῆς ἐποχῆς του ὅμως, προσθέτει, ὁ κόλπος ἐκεῖνος ἔχων τόν μυχόν του εἰς τὰς Φέρρας, εἶχε μεταβληθῆ εἰς λειμῶνα πλήρη ἑλῶν κατὰ τό θέρος καί πολλάκις πλημμυροῦντα κατὰ τόν χειμῶνα. Ἀσφαλῶς ὁ λειμῶν οὗτος τοῦ *Viquemsel*, εἶναι ἡ ὑπό τοῦ δέλτα τοῦ ποταμοῦ Ἐβρου σχηματισθεῖσα νησίς, γνωστή ὑπό τό ὄνομα Γκιαούρ-Αντά, περί τῆς ὁποίας τόσος ἐγένετο λόγος κατὰ τούς τελευταίους χρόνους, κατὰ τήν διαχάραξιν τῶν Ἑλληνο-τουρκικῶν συνόρων, καί ἡ ὁποία ἐπεδικάσθη τελειωτικῶς εἰς τόν Αἴνον, -

"Ἄλλοτε, ἔξακολουθεῖ, ὁ αὐτός συγγραφεύς, τὰ πλοῖα τῆς Αἴνου ἀνήρχοντα τόν ποταμόν, μένει τῆς Ἀδριανουπόλεως, μεταφέροντα φορτίαν 80-350 τόνων (32 - 152 τόνων περίπου)

"Ἦδη ὅμως, τό ὑπό Αἴνου μέχρι Φέρετζικ διάστημα, δέν δύναται νά διεξαχθῆ παρά ὑπό μικρά πλοιάρια μικροῦ βυθίσματος (βάρκες) Τά μεγάλα πλοῖα σταματοῦν πλησίον τῆς τελευταίας αὐτῆς πόλεως ὅπου ἐνεργεῖται ἡ μεταφορά τῶν ἐμπορευμάτων. -

Τοῦτο εἶναι ἀληθές, οἱ δέ παλαιότεροι τῶν κατοίκων ἐνθυμοῦνται ὅτι τὰ πλοῖα προσωρμίζοντο παρά τό ἐξωτερικόν φρούριον τῆς πόλεως παρά τήν θέσιν (Τσουκαλαριά) ὅπου σώζονται ἀκόμη καί σήμερον οἱ κρικοί εἰς τούς ὁποίους προσέδενον αὐτά. -

Ἐπίσης καί παρά τό Κουροῦ-Τάς ἡμίσειαν ὥραν περίπου πρὸς Βορράν τῆς πόλεως. -

Κατά τόν Βιργίλιον (Αἰνειάδος Γ, 16-18) ἡ Αἴνος ἦτο παραλία εἰς τό βάθος ἑνός κόλπου ὅπου ὁ Αἰνεῖας φεύγων ἐκ Τροίας ἠναγκάσθη νά προσορμισθῆ εἰς τὰ θρακικά παράλια ἐνῶ σήμερον ἡ πόλις ἀπέχει ἡμίσειαν καί πλέον ὥραν ἀπό τῆς παραλίας. -

U *A. Viquemsel* : Voyage dans la Turquie d'Europe. - Description physique et géologique de la Thrace, - avec 34 planches in folio. (T. B, pag. 268.)

Κατά τόν μέσον αἰῶνα, ἐπί τῆς ἐποχῆς τῶν Παλαιολόγων ἡ θάλασσα ἔφθανε μέχρι τοῦ κεντρικοῦ φρουρίου κατά τήν ῥητήν μαρτυρίαν τοῦ ἱστορικοῦ Παχυμέρη (Βιβλ. Γ. 27) ὅστις διηγούμενος τά τῆς πολιορκίας τῆς Αἴνου ὑπό τῶν Βουλγάρων κατά τό 1265 πρός ἀπελευθέρωσιν τοῦ ἐκεῖ φρουρουμένου ἐκπεσόντος Σουλτάνου τοῦ Ἴκονλου Ἀζατίνου, ἀναφέρει ὅτι τήν μεθεπομένην τῆς συνθηκολογήσεως μετὰ τῶν πολιορκητῶν ἐνεφάνησαν τά πλοῖα τά ὅποια ἐντός ὀλίγου " Ἐνώρμουν πρός τοῖς λιμέσιν " (1)

Ὁ δέ Κατακουζηνός (Τόμ. Β) ἀναφέρει ὅτι ἡ Βῆρα (νῦν Φέρραι) κατά τό 1312 ἐχρησίμευεν ὡς σταθμός τοῦ Βυζαντινοῦ ναυτικοῦ: " Ἐλθὼν δέ εἰς Βῆραν ἐνθα αὐτῷ ὠρμίζοντο αἱ νῆες κατά τόν Ἐβρὸν ποταμόν. " Ἐκ τῆς μαρτυρίας ταύτης φαίνεται ὅτι τήν ἐποχὴν ἐκεῖνην δέν εἶχεν ὑποστῆ πᾶς σημερινάς προσχώσεις, ὥστε καί μεγάλα πλοῖα ἠδύνατο νά ἀναπλέουσι τόν ποταμόν. -

Ἔσομιον
τοῦ ποταμοῦ
ἔθρου ἡ/ο βα-
δύλερον, καί

Ἔφακίσιμα
των ἑθνητων

Μετὰ τ' ἀνωτέρω ἐπιγερόμεθα εἰς τόν *Viqueznel*, ὅστις ἀναφέρει ὅτι, διαφερόμενος ἀπὸ τό χωρίον *Soludja* (ἡ *Ἰππικιάνικα*) κείμενον ἡμισέων ὥραν περίπου νοτιοδυτικῶς τῆς Κεσσάνης, ἤκουσε παρὰ γέροντος ὅτι τό χωρίον *Κασκαμπάνι* (*Khiz-Kapan*) εὐρισκόμενον εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους *Herdelaz-tépe* ἀνορθώθη αὐτῷ ἀπό τᾶς ἀπαγωγᾶς τᾶς ὁποίας ἔκαμνον μέ τίς βάρκες τῶν οἰκουρσάροι καί μέχρι τοῦ χωρίου ἐκεῖνου. Ὑπολογίζεται δέ ὅτι κατά τήν μαρτυρίαν τοῦ γέροντος ὅστις ἤκουσε τήν παράδοσιν ταύτην παρ' ἄλλου γέροντος, ὅστις ἦτο μάρτυς τοιοῦτων σκηνῶν, τό γεγονός θά συνέβη πρό ἑνός τοῦλάχιστον αἰῶνος ὅποτε ὁ κόλπος ἀπέβη δύσκολος καί εἰς αὐτάς τᾶς λέμβους. - (2)

Σήμερον τό *Κασκαμπάνι* εἶναι μεγόγειον χωρίον τῆς Ἀνατολικῆς Θρακίας, τό δέ *Ντουκένη* ἀγροικία (τσιφλίη) ἐν τῇ περιφερείᾳ Αἴνου, ἀπέχον τό μὲν πρῶτον περί τᾶς δύο ὥρας ἀπὸ τῆς Κεσσάνης, ὀκτώ δέ ἀπὸ τῆς Αἴνου, τό δέ δεύτερον περί τᾶς τρεῖς ὥρας Β.Α. τῆς Αἴνου. -

(1) Βλέπε: Δ. Θ. Σαρκοφάκη, Ὁ Σουλτάνος τοῦ Ἰκονίου Ἀζατίνος καί ἡ συγγνωμία τῆς πόλεως Αἴνου ὑπὸ τῶν Βουλγάρων τό 1265, εἰς Ἐπεταίον Ἐθνομυθολογικῶν Μελετημάτων καί Ἐπιστημονικῶν Ἐργασμάτων, τόμ. Β, σφ. 47 καί 48.

(2) Πρὸς: "Ἐθνομυθολογία", τόμ. ΧV, σφ. 170 καί 171.